

היה היה פומן שכוח באחד השירים בכתב
שעברו, כאשר כל ב' היה יותר אור
מאשר ב' בית.

היום ברוך השם וברוכה המדינה יש בבתינו
אורות רבים, לפעמים רבים יותר מדי ושלא לי
צורך, גם לא לצורך זה שטוב כי יהיה האות
מואר בו, כי אם סתם אורות דולקים, כל האורות
דולקים בכל החדרים ובלב הגורח, מכיוון שאלו
מתעל לקום מכרסמו הנוהה ולכבות אורות
מיותרים ולסימן שפרטים לקראו לחסוך במים
ואין קוראים לסימן בשמש כאילו לא היה גם
השמש מים, ומכיוון שכלכל אוריה על צנע
וחסכון לא כל כך בלבד כי אם כל כוח פועל
לל, לא אצל הפרט לא אצל הכלל ואין הפרט
רואה ודומא ומרפת מבנה לצנע ולגאיה כחוח
ואף ולהת יחסון הוא?
— שמע? צעד מאה אלף שנה יאול
בעולם מלא הגספ ומגאו!
— לא איכפת לי, אני משתמש בכירת השמ'
לית.

ימים שהיה אור כלכבות חושך בבתיים
אהבו לשיר במרן את השיר הזה. המשמל
את כל הארץ. את כל הארץ אמנם לא השמלנו
כי לא תארין אינה בדינו עדיין, אך את זה ש
דינה הלקות אשר בדינו גם מהשמשית טוב
לארות כללית במריו כמרים חדישים ואור שכי
בבתינו, כי גם אם יש עגנונים לאור שכי
בה כלכבות, אין מירושו של דבר גם עגנונים
לחושך בבתינו.

אולם לא דובר היום על בעיית צנחים ודיא
לקיטי זו של ורמאטיקה מול טניקה, על
שם שכל, של היטה מול הפועל וכו' וכיו
הגיוסות השונים שנתנה לה בעיית זו בכל
הדורות מלפני ירדו אחר והתחל על הענין
של חום למי ידע ולא יצירה ולא נגלגל על
האינה מפני קץ העגנונים וקץ האהבה וקץ החי
לימות, שהיא תמיד אימת שראי, כי אין קץ
לעגנונים וראוי קץ לאהבה וראוי קץ לחיי
מות. מי תקופת האהבה והתבולד עדי תקופת ה
חשלה וכיבוש החלל, כי יש אהבה אהבה
בעולם, כי הוא תמיד מאתרוך כל חשון השיר
מל ומעבר וממקפץ כל חלל שנכבש, ועל כן ה
לי יאול לזה את אחר בעולם או זה הדלק
הסודי המכליל אהבה ועגנונים וחלומות בלב
כות לא יאול אלא עם אחרון האדם בעולם, ר
אולי אין עול, שכן בכוח של עגנונים ואהבה
ולחומות יחידו ללא שן אחר ומן הברזל מן
השמשל ומן העפר העפר הכבד יצור חיש מתני
ואם לא נתנה בהחיות ולתחלקתה מתאם
באש קנאות למצב הירוד במשכרות אלה ואלה
העובדים על התורה —
אורה שבינה לשעה לא חשמה את וא'

נחשמל את ישראל אלדד

ואם נצוה גם לפעמים על אשר כבו אורות
כלכבות ואולה בכיכול אמונה, הן עצם העצב
ההוא עד וקרוביה לפי שי תקחה.

עוררת לעתים מה קרובות לאידיאלים
שנאו, על אור שכבה ונדא לכך לפחות יש
במוריאליזם שהוא בדינו, שאותם הוא
רות שהם בדינו, בדינו ממש, לא בדי אלהים
ולא כלכבות שאין שלטון בהם ואין שלטון
להם, כי אין בדינו העושות המימיות מכונות
וכוהו, נדא לכך שאלה לא ישחקו, לא יכבדו די
מים שנעצרות רכבותינו, או — לעצם הצניעות
ולעצם האמת הכרה — רכבת וחצי שלנו, ובימים
שנעצרות רכבות חינוך שלנו כלכבות ארוכים,
בימים עומדים גם להעצב מעשי רומאנים גות'
לחיים, מעלי חיים, מונעי נאכים, ועומדים ל
השחק מעשי בנייה כזה אחר זה, בזה בעקבות
זה, ומרומים ורומאנים ומתחנכים ועובדי חשמל
ועובדי רכבות, ממעל למאה ליו נופלות שכי
ועובדים בכורין, מי אלא ליי נופלות שכי
מאות שיש לו כבר ומי על המשם ליי נופלות
מלאות שיש לו, ואלה ישברו, ישבחו.

ויסלח לי הקורא הרגיש, על בעל הבלתיכתיב
כבר עדיין, על "ידידה" זו שאני יודע ומרדד
אותו עם מאצרה רמא על אלהים ולב עגנונים
ואהבה ואידיאלים וכיבודת עמקתה של התדורות,
ועצמיותה, ושכיחה ובראית עמקתה של
ואלה הדרה הדרול וקצת גם אלה שפי'
נודה, ואולי גם קצת אנחנו עצמנו, לפעמים יוד'
עם שאיש ואיפה ננפשים לעולמא אלה.

ואל נשכח שזאת אומר תרצל באותם עמר'
דים בום את מבטנו את תוכניתו למען
ענם הפרולטארים החרדים, שלמ'
ענם ביקור לפענו, את חוזה חונו ויצור את
הצניעות במרדגש ומופעם פעמים אין ספור, את
רצוני רשאי לשלול אותן, לא זו בלבד מכיוון
שאין הן מרמטנו על פשטיסלטיזם, לצלן, כי אם
מפני שאברן הסוציאליזם המתחשם, בכירת ה'
מוצאות הפער בין משכרות של איש מוער ה'
המוני ועליו.

ואל נשכח כידוע דימוקריטיה ללא סייח, ובין
בית בחרות. מה יותר פשוט אם כי מא'
ועדי פעולה של מפיץ לאחרי? לפעם ה'
מו' לא לשכוח: "מפלגת פועלים מאו"
תהי, לא תבדול ותבדול שבעדין לנחם

נחשמל את ישראל אלדד

רק ואף לא הצליחה לכבות בפשטות את האורות
בבתינו, ואף על פי כן מן הראוי להתבונן בה
בענין שכן היא נסיון התדורות על עמדות כוח
במפעלים כל-יארצים, מפעלי מפתח למשק ובי'
חשבון המסופים גם לנשק כמובן.

ואת אנה דימוקריטיה ברוך השם, לא די
מקריטיה עמיקת, "רקובת" כונו האמריקנית
שיש בה חוק סאטס-הארטלי המאפשר מניעת
שביתות שיש בהן נוק ציבורי ממלכתי כללי,
שבה כלכל אסורה כל שביתה ושבותה במפעל
יסודי כחשמל על אלה וכמה. אצלנו די'
מוקריטיה "אמיתית" שעה אולי ימים שבו ה'
בואה של הרצל, שמן הראוי השבועי, שיעדי ה'
צל להוכיח:

הדימוקריטיה בלי חיקולה הפועלית
של מונארך מביאה לידו להט פרמטנסים
לנאותה של מנהל של הפוליטיקנים הפך
עצמיים, עם אין העצב ביום הזה סמוני
לום דימוקריטיה בתי מופלכת וסוכרני
לעדיד יכירו לא מוחות ופחות כל הדימו'
קריטיה התחרה מוחתה כרבות נוסטונים
פסיפיים מאור ומרומים נוסטונים וע'
שיע עם יודי, חנינה התרבות סוכר
כיום יותר ויותר, כי עם רצונות הם על
מאנים יותר מן הפולמנסים בתחומם
אחרים לא דת טובה, אחרי כל עול'
פונני, כהל עם אייאפטר לפעולת פשוט פשוט
סיקה, לא היצוינים ולא פניסיה'
(מדות החרדים).

ואל נשכח שזאת אומר תרצל באותם עמר'
דים בום את מבטנו את תוכניתו למען
ענם הפרולטארים החרדים, שלמ'
ענם ביקור לפענו, את חוזה חונו ויצור את
הצניעות במרדגש ומופעם פעמים אין ספור, את
רצוני רשאי לשלול אותן, לא זו בלבד מכיוון
שאין הן מרמטנו על פשטיסלטיזם, לצלן, כי אם
מפני שאברן הסוציאליזם המתחשם, בכירת ה'
מוצאות הפער בין משכרות של איש מוער ה'
המוני ועליו.

נחשמל את ישראל אלדד

לוח ואין חשבון של כך וכך מצביעים ואספר
ביקר רוח וכאמון שקול איכותו ועדיפותו
מבחינת צרכי המדינה והעם בכללותה, ואין כומר
בן חדעי פעולה. יש וועד מועל והוא
ממשלת בריהם את ממשלת המפלגה הקומר'
ניסית וקח חבל גורם — ענינים להסית מוע'
ליס — כגון בתנוגתים — לשביתות...

ואצולנו, מכיוון שאין משטר של מהפכה, אף
לפי מי שישנו שיטות של מהפכה, שבכחינות
מסוימות צולות על אלו שבארצות המהפכה, לא
דינת ישראל לשבת מן הצד ולהנות מן הפסק'
משטר של מהפכה לאומית ולא משטר של מהפ'
כה סוציאליטי, כי אם משטר של מבאש פעמים
שקלול על שיטות ומארגנות מפלגות מסו'
צי ארסיות ונגדו, לא אף לא מבאש
קרוניו זה שבין מפלגת קומוניסטיות וסוציא'
ליסטיות, מבאש המתחולל בצורת ואשליה, כי
אם בין מפלגות סוציאליסטיות המתחבט כולן כא'
די מנסים פשטיסלטיים מאור ואף אימפריאלי'
ליסטיים, קצת, להנות מאותן שביתות של מע'
מדות מרובות ומצולצלות כאשין אספרות לה'
ביע על המרכא ועל המגזל, על פשטיסלטיזם כלש'
מוצק — פועליו, חרעל-זעה פרולטאריאית
וכו' וכו', מהפענות שגם נבונות וד בשעתן
משקומות לא מעט וגם הניפו מהמכות ואשר
אין קלן שחר ועוד אצלנו. כל השביתות הנוכ'
רות עליו, על ועומדות על ספי בת-ספרות, בתי
חיוגיו, לא נגד מעמד פשטיסלטיזם, הן, כי אם
נגד מסוכרות פשטיסלטיים, ממלכתיות ואף הסתדר'
תיים כנגלה לא, כנסתה, ואף שביתות אלה של
אקדמיים, האבאות להגדלת את הפער ההב'
רתי, אין זומה רואה ומתנגד להולחם על
מאה ליי נוספות לארבעת הנמש, לנשח לנשח מאותם
שואו כבר משכרן לאותן פלוישים וארבעים
אומישים ליי שבאבק עליון מועל לא פקד
נומן, אף שביתות אלה, אין סוף סוציאליסטי'
רצוני רשאי לשלול אותן, לא זו בלבד מכיוון
שאין הן מרמטנו על פשטיסלטיזם, לצלן, כי אם
מפני שאברן הסוציאליזם המתחשם, בכירת ה'
מוצאות הפער בין משכרות של איש מוער ה'
המוני ועליו.

בניה בעבודתה בני בעיית של צורך ריבון
בניה בעבודתה והיא אף יכולה להיות לעצמה
לחצר על כתר אלפים קובאנים חמרות כמה
מאות טראקטורים, לאלמלא העניית שלנו שואו
בעיית קיבוץ העם, ודאי היינו מוצאים גם
אצלנו אלפים חמרות לפחות שפר הארץ והתר'
לוקח את החליפס — לתנאטם ולהתאנו —
בכמה חלקי טראקטורים וקניקים או אפילו, מים
גם' חדישים, ואם תפע הסיני מוכן היום להקי'
ריב במעשי פיתוח עשרות מיליונים במ'
קום שימחתו בריבוע מיליון לא פחות
היחיושי, והוא חילת הולמא צרכי העם הסי'
גי, גם אם אין זה עומם על רבים בתוכ'
נו, מלאי היסוסים וסיסיים אינובידואליסטיים
וירבאריאליסטיים, אלא אירופה, חמישי
תרבותה.

ואל מן מי שפגמנו להפריך למפואות שואו
אולם מן מי שפגמנו להפריך למפואות שואו

נחשמל את ישראל אלדד

ולצרכים שלנו דרכי מבאש סוציאליזם אלא
למ הפקרה, אם מאלה של המהפכה או סריווידי'
וינוים, אף ועדיפות פשוטה סובייטיים, הוא
מפילא נעשה ודמאנו ונרע אל רוח, לא שאין
מבאש — יחסית כמובן — שבכבות מסוימות,
אלא שבמצביות שלנו הורדן של פועלי
פועלה" מל משה היא מסוכנת ביותר והיא
מובילה, אם לא תמלם למשהפכת זרים.
אנחנו מבאשים — כאמור — בתחילתן של מה'
מובילה, אם לא תמלם למשהפכת זרים.
אנחנו מבאשים — כאמור — בתחילתן של מה'
מובילה, אם לא תמלם למשהפכת זרים.

ואנחנו מבאשים — כאמור — בתחילתן של מה'
מובילה, אם לא תמלם למשהפכת זרים.
אנחנו מבאשים — כאמור — בתחילתן של מה'
מובילה, אם לא תמלם למשהפכת זרים.

ואנחנו מבאשים — כאמור — בתחילתן של מה'
מובילה, אם לא תמלם למשהפכת זרים.
אנחנו מבאשים — כאמור — בתחילתן של מה'
מובילה, אם לא תמלם למשהפכת זרים.

ואנחנו מבאשים — כאמור — בתחילתן של מה'
מובילה, אם לא תמלם למשהפכת זרים.
אנחנו מבאשים — כאמור — בתחילתן של מה'
מובילה, אם לא תמלם למשהפכת זרים.

נחשמל את ישראל אלדד

דימוקריטיה "אמיתית" שעה אולי ימים שבו ה'
בואה של הרצל, שמן הראוי השבועי, שיעדי ה'
צל להוכיח:

הדימוקריטיה בלי חיקולה הפועלית
של מונארך מביאה לידו להט פרמטנסים
לנאותה של מנהל של הפוליטיקנים הפך
עצמיים, עם אין העצב ביום הזה סמוני
לום דימוקריטיה בתי מופלכת וסוכרני
לעדיד יכירו לא מוחות ופחות כל הדימו'
קריטיה התחרה מוחתה כרבות נוסטונים
פסיפיים מאור ומרומים נוסטונים וע'
שיע עם יודי, חנינה התרבות סוכר
כיום יותר ויותר, כי עם רצונות הם על
מאנים יותר מן הפולמנסים בתחומם
אחרים לא דת טובה, אחרי כל עול'
פונני, כהל עם אייאפטר לפעולת פשוט פשוט
סיקה, לא היצוינים ולא פניסיה'
(מדות החרדים).

ואל נשכח שזאת אומר תרצל באותם עמר'
דים בום את מבטנו את תוכניתו למען
ענם הפרולטארים החרדים, שלמ'
ענם ביקור לפענו, את חוזה חונו ויצור את
הצניעות במרדגש ומופעם פעמים אין ספור, את
רצוני רשאי לשלול אותן, לא זו בלבד מכיוון
שאין הן מרמטנו על פשטיסלטיזם, לצלן, כי אם
מפני שאברן הסוציאליזם המתחשם, בכירת ה'
מוצאות הפער בין משכרות של איש מוער ה'
המוני ועליו.

ואל נשכח כידוע דימוקריטיה ללא סייח, ובין
בית בחרות. מה יותר פשוט אם כי מא'
ועדי פעולה של מפיץ לאחרי? לפעם ה'
מו' לא לשכוח: "מפלגת פועלים מאו"
תהי, לא תבדול ותבדול שבעדין לנחם